

Пісочний годинник і яйця в мішечок

Якоїсь неділі я купив на речовому базарчику пісочного годинника. Мій синок Каспер не зводив з нього очей: дивився, як сиплеться пісок, мов то був неймовірно цікавий мультик. Пісок сипався, секунди спливали, і тривало це так довго, що якоїсь миті мені все переплуталося: здавалося, наче то пісок пливе, а секунди сиплються...

- Це такий старий годинник, так?
- Щось таке, — кивнув я.
- Ну, і котра тепер година?

Я знизав плечима.

— Про це не можна дізнатися, дивлячись на пісочного годинника... Але... — поспішив я додати, бо побачив розчарування на Касперовому обличчі, — але, приміром, вариш яйця в мішечок¹, то ставиш такого годинника

¹ Яйця, зварені таким чином, що білок стає твердим, а жовток залишається в напіврідкому стані.

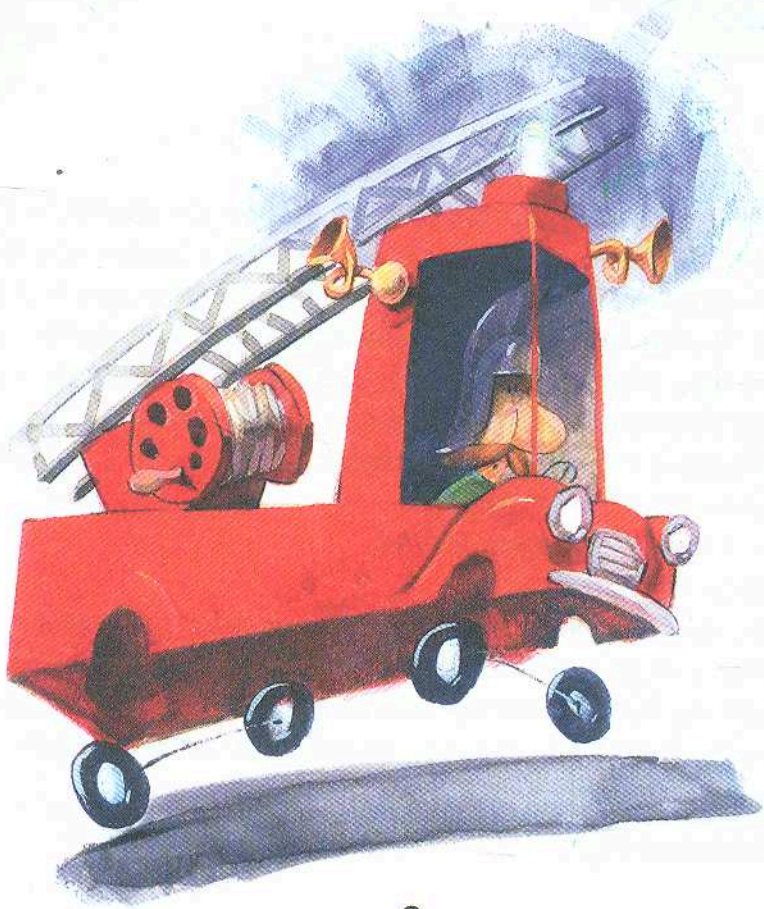
біля плити, і коли весь пісок пересиплеться, це значить, що можна вимикати газ!..

Я зварив яйця в мішечок, аби довести синкові, що казав правду.

— А для чого тоді великі пісочні годинники? — поцікавився Каспер.

— Щоб варити яйця на круто... — відказав я. Та відчував, що це його не надто переконує.

— А ще більші?

— Щоб каструлі могли пригоріти... — якщо чесно, то я не дуже замислювався над відповіддю.

— А ще більші? — не поступався Каспер.

Я вже хотів було щось вигадати, аж тут у дверях кухні з'явилася Магда, Касперова мама.

— Щоб викликати пожежників! — сказала вона. — Ставиш такого годинника біля каструлі, і вже як весь пісок пересиплеться, то немає ані яець, ані каструлі, зате в кухні повно сердитих пожежників!..

— Чесно? — зрадів Каспер і здивовано глянув на пісочного годинника.

— Чесно, — підтвердила Магда. А потім глянула на мене й постукала себе по лобі, ніби кажучи: «Умієш ти дитині все пояснити...»

І вийшла.

Скарга

Коли мій синок, Каспер, був меншим, він був страшенним замазурою.

Воно наче й нормально, проте й нормальні справи можуть вивести людину з рівноваги.

Ось, наприклад:

Я скував Каспера, витяг з ванни, вийшов на мить до кімнати, повертаюся... а Каспер весь вимащений зубною пастою!

Або:

Зранку я дав Касперові чисте вбрання, сам теж почав одягатися, щоб устигнути відвести його до садочка. Уже збираємося виходити, і раптом — що я бачу?!

Каспер устиг замастити вбрання шоколадом.

Та найдужче він зазвичай бруднив личко.

— Як тобі це вдається? — не міг надивуватися я. — Як можна їсти звичайний салат так, щоб забруднитися по самі вуха?

Каспер лише плечима знизував. Можна.

Проте це питання цікавило дедалі більше людей, і Каспер почав щось підозрювати.

— Тату... — поділився він своїми сумнівами, коли ми вечеряли. — А може, моє личко несправне?

Я глянув на Магду, Магда позирнула на мене, а тоді ми

